అరుణరేఖ

"ద హెల్ విత్ యువర్ మనీ, గెటవే, ఆడపిల్ల బ్రతుకంటే అంత చులకనగా వుందా మీకు!" నిప్పులుకురిపించింది రాజ్యలక్ష్మి.

* * *

జ్యోతి కళ్ళల్లో ఆనందజ్యోతులు వెలగడం లేదు. హృదయంలో తేనెధారలు కురవడం లేదు. శరీరం మధురమధురంగా ప్రకంపించడంలేదు. చెక్కిళ్ళలో సిగ్గుపువ్వులు పూయడం లేదు.

నిర్లిప్తంగా చీర మార్చుకుని, బారెడు జడను విప్పి అల్లుకునే ఆసక్తి లేక పైపైని దువ్వుకుని, బొట్టు సవరించుకుని వచ్చి కూర్చుంది జ్యోతి. పేరు, చదువు, వంటావార్పు, కుట్లు, అల్లికలు, సంగీతం-యిత్యాది విషయాల గురించి యిష్టం వచ్చిన ప్రశ్నలన్నీ అడుగుతూంటే నిర్వికారంగా, యాంత్రికంగా జవాబుచెప్తూంది జ్యోతి.

ప్రశ్నల ప్రహసనం ముగిసి బేరాలఘట్టంలోకి వచ్చాక జ్యోతికి విముక్తి కలిగి లోపలికి వెళ్ళింది. పెళ్ళి కొడుకు తల్లిదండ్రులు, మేనమామ, అక్క ద్విగుణీకృతోత్సాహంతో తమ కోరికల్ని వెల్లడిస్తున్నారు. నిర్మొహమాటంగా, నిక్కచ్చిగా తమకు జరగవలసిన పెట్టుపోతల గురించి చెప్తున్నారు.

జ్యోతి తండ్రి సుబ్బారావు బసవన్నలా తలూపుతున్నాడు. కొన్నిటికి తను భరాయించలేనని ప్రాధేయపడుతున్నాడు. వాళ్ళగొంతెమ్మ కోర్కెల్ని వింటూ అసలీసంబంధానికి తను తూగగలడా అని బెంబేలు పడుతున్నాడు. అంతలోనే తెగింపుతో తనకు తలకుమించిన వాటిని కూడా ఒప్పుకుంటు న్నాడు. తల తాకట్టు పెట్టయినాసరే యీ సంబంధాన్ని ఖాయపరచాలని దృఢంగా నిశ్చయించుకుంటున్నాడు. యీపాటి గుణ వంతుడు. స్థిరంగా నాలుగురాళ్ళు తెచ్చుకునేవాడు అల్లుడవడం గొప్పేననుకుంటున్నాడు.

జ్యోతి తల్లి సావిత్రికూడా యధాశక్తి భర్తకు సాయం చేస్తోంది. పెళ్ళి కొడుకు తల్లికి, అక్కకు అతివినయంగా తన కూతురి ఓర్పుని, మంచి బుద్ధిని, పనితనాన్ని వర్ణించి చెప్తోంది.

"మా అమ్మాయని చెప్పుకోవడం కాదుగాని మా జ్యోతి యీ కాలం పిల్లల్లాంటిది కాదొదిన గారూ! పెద్దలంటే వినయం, ఒద్దికవున్న పిల్ల, యిది కావాలని పేచీగాని, యిదిలేదని గునవడంగానీ లేవు. మీరు పెద్ద మనసుచేసి, దాన్ని మీ కడుపులో పెట్టుకున్నారంటే మా కన్నా అదృష్టవంతులెవరూ వుండరు."

జ్యోతి అన్నీ గమనిస్తూనే వుంది. తల్లిదండ్రుల్ని చూస్తోంటే జాలిగా వుందామెకు. తమనుతాము చంపుకుని దేవురిస్తోంటే వాళ్ళంత చిద్విలాసంగా వరాలిచ్చే దేవుడి ఫోజు లివ్వడం చూచి మండిపోతూంది.

'బావగారూ! యింక నా వల్లకాదు నన్ను, నా భార్యను, పిల్లను అమ్ముకుంటే తప్ప మీరు చెప్పేవన్నీ జరపలేను." చివరకు విసిగి పోయి చేతులెత్తేశాడు సుబ్బారావు.

వున్న కాస్తాకూస్తా ఆస్థి మగపిల్లల చదువులకు, మిగతా ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళకు హరించుకుపోయింది. ఆఖరు పిల్ల దీన్ని కాస్త యోగ్యుడి చేతిలో పెట్టి నిశ్చింతగా ఊపిరితీసుకుందామంటే అది నెరవేరేలా లేదు.

వాళ్ళడిగిన వాటికన్నిటికీ ఒప్పుకుంటున్నా యింకా వాళ్ళకు సంతృప్తి కలగక పోవడం చూచి ఉక్రోషంగా ఉంది సుబ్బారావుకి.

"యింత గతిలేని సంబంధానికి తీసుకొచ్చావేంటిరా రాముడూ!" పెళ్ళి కొడుకు తల్లి సంబంధం తీసుకొచ్చిన తమ్ముడ్ని నిష్టూర మాడుతూ ఝుంయిమని లేచింది.

సావిత్రి ఆమెను బ్రతిమాలి, భర్త అన్న 'యింక నావల్లకాదు' అనే మాటకు క్షమాపణ చెప్పుకొని శాంతపరచింది. మళ్ళీ ఫ్రెష్‌గా కొత్త కోరికలు పుట్టుకొచ్చాయి పెళ్ళికొడుకు తల్లి, అక్కకు, యింత జరుగుతున్నా చలనం లేకుండా ఉత్సవ విగ్రహంలా కూర్చున్న పెళ్లికొడుకుని చూస్తే కంపరంగా వుంది జ్యోతికి.

నాలుగు గంటల సుదీర్ఘ చర్చలతర్వాత బేరాలు కుదిరాయి. మళ్ళీ యీ సంబంధం ఎక్కడ బెడిసిపోతుందోనన్న భయంతో అప్పటి కప్పుడు తాంబూలాలు పుచ్చుకోవడానికి సన్నాహం చేసి ఆ కార్యక్రమం కూడా జరిపించి ఊపిరిపీల్చుకున్నాడు సుబ్బారావు.

తండ్రి తాపత్రయంచూచి జ్యోతి దుఃఖ పడుతూంది. 'దేవుడా! యీ దేశంలో ఎవరినీ ఆడపిల్లగా పుట్టించకు. పుట్టించినా మధ్య తరగతి యింట్లో పుట్టించకు. పుట్టించినా కడసారి ఆడపిల్లగా అసలే పుట్టించకు' అని మౌనంగా దేవుడిని వేడుకుంటూంది.

* * *

తోకచుక్కలా వూడిపడ్డాడు, పెళ్ళికొడుకు మేనమామ రామారావు.

"పిల్ల మరీ అర్భనాకారంగా వుందని గుణుస్తున్నాడు మావాడు. పిల్ల ఆరోగ్యంలో ఏమైనా లోపముందో ఏమిటో ఒకసారి డాక్టరుకి చూపిస్తే మంచిదంటున్నాడు" అతగాడు చెప్పింది విని పిచ్చిచూపులు చూస్తున్నాడు సుబ్బారావు.

"యిదేం ప్రారబ్ధమండీ! యీ అనుమానాలు. పరీక్షలు!! ఎవరికైనా

తెలిస్తే ఎంత అప్రదిష్ట!" నెత్తీ నోరూ కొట్టుకుంది భర్త దగ్గర సావిత్రి.

"నెమ్మది. అతను వింటే బావుండదు. ఆడపిల్లలవాళ్ళం వాళ్లు చెయ్యమన్నట్లు చెయ్యక తప్పుతుందా." భార్యను మందలించి కూతుర్ని వెంటబెట్టుకుని డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళాడు సుబ్బారావు.

డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళాక రామారావు ప్రవర్తన మరీవింతగా వుంది. సుబ్బారావుని, జ్యోతిని, తన భార్య సుధను బయటకూర్చోబెట్టి ముందు తను డాక్టర్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు.

"డాక్టర్! కొంచెం రహస్యంగా వుంచాలి విషయాన్ని. మా మేనల్లుడికో సంబంధం ఖాయం చేసాము. అ అమ్మాయి మరీ బలహీనంగా వుంది. మీరోమారు పరీక్ష చేసి...' బలహీనంగా వున్నామెను పరీక్ష చెయ్యడానికి రహస్యమేమిటో అర్థంకాలేదు డాక్టర్ రాజ్యలక్ష్మికి.

"అమ్మాయిని తీసుకురండి." మృదువుగా చెప్పిందామె. అతను బయటికి వెళ్ళి జ్యోతిని, సుధను లోపలికి పంపాడు. ఆహారలోపంతో వచ్చిన బలహీనత, స్వతస్సిద్ధమైన పొడవు, సన్నంతప్ప తనకు మరే జబ్బూలేదని తెలిసిన జ్యోతి వాళ్ళ అజ్ఞానాన్ని, అహంకారాన్ని తిట్టుకుంటూ రాజ్యలక్ష్మి అడిగినదానికి సమాధానం చెప్తూంది.

"అమ్మాయికీ జబ్బేమీ లేదమ్మా! మామూలు బలహీనతే, మంచి ఆహారం యిస్తేచాలు." సుధ రామారావును పిలుచుకొచ్చింది.

"మీరు బాగా పరీక్ష చేసారా డాక్టర్!" అతను అడిగిన తీరుకు దెబ్బతిన్నట్లు చూచింది రాజ్యలక్ష్మి.

"వాడ్డూ యు మీన్?" సాధ్యమైనంత మామూలుగా అడిగింది రాజ్యలక్ష్మి.

"మీరు బాగా చూసారా...?"

"స్టూపిడ్. సరిగ్గా చూడకుండా ఆమెకే జబ్బూలేదని ఎలా చెప్తాను?"

మధ్యలోనే అతన్ని ఆపి కరుగ్గా ప్రశ్నించింది రాజ్యలక్ష్మి.

"సంసారజీవితానికి పనికొస్తుందంటారా?" నిస్సిగ్గుగా, నింపాదిగా అడిగాడతను. నిర్ఘాంత పోయిచూస్తూంది జ్యోతి. తీక్షణంగా అతని వంక చూస్తున్న రాజ్యలక్ష్మికి అతని నాగరికమైన దుస్తులు, సౌమ్యంగా కనిపిస్తున్న ముఖం వెనుక దాగివున్న మృగం కనిపిస్తూంది.

" 'వర్జిన్' అవునే, కాదో టెస్ట్‌చేసారా?" యింక అతన్ని భరించడం రాజ్యలక్ష్మి వల్ల కావడం లేదు.

"అలాంటి టెస్టులన్నీ చెయ్యడం అమానుషం." అతికష్టం మీద ఆవేశాన్ని నిగ్రహించుకుంటూ జవాబిచ్చింది రాజ్యలక్ష్మి. జ్యోతి గుప్పెళ్ళు బిగుసుకుంటున్నాయి.

"దాందేముంది? మావాడు టెస్ట్ చేయించమని చెప్పాడు. సంసారానికి పనికొస్తుందో రాదో, పిల్లలు పుడతారో పుట్టరో, అసలు 'వర్జిన్' అవునే, కాదో..." సిగ్గుతో, అవమానంతో జ్యోతి తలవంగిపోతూంది. కోపంతో వణికిపోతూంది రాజ్యలక్ష్మి. బలవంతాన తనను తాను అదుపులో పెట్టుకుంది.

"చూడండి, ఏ ఆడపిల్లకూ, ఆమె ఆరోగ్యం దృష్ట్యా తప్పనిసరైతే తప్ప, పెళ్లికాకముందు లోపలి పరీక్ష చెయ్యకూడదు." అతనికి చెప్తూ గాడిదకు సైన్సుపాఠం చెప్తున్నట్లనుభూతి చెందింది రాజ్యలక్ష్మి.

"దాందేముందిలెండి, అలా రూలుంటే వుండొచ్చు. అన్నీ రూల్సు ప్రకారమే చేస్తున్నామా?" అతని ధోరణి సుధకు కూడా చిరాకుపుట్టిస్తూంది అతన్నెలా వారించాలో తెలియక ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్లు కూర్చుంది.

"న్యాయసూత్రం కాదయ్యా మహానుభావా! నీతిసూత్రం. నీతిసూత్రాలను పట్టుకునెవరు వేళ్ళాడుతున్నారంటావా? ఎవరిసంగతో నాకు తెలి

యదుగాని నేను మాత్రం కొన్ని సూత్రాలకు కట్టుబడినదాన్ని." రాజ్యలక్ష్మి వంక 'యీ విడెక్కడో పిచ్చిమాలోకంలా వుంద'న్నట్లు చూస్తున్నాడతను.

రాజ్యలక్ష్మికి రామారావు వంకచూస్తున్నా అతను కనిపించడం లేదు, గాడిదే కనిపిస్తూంది.

"అలాగంటే ఎలా? మీరోసారి పరీక్ష మట్టుకు చెయ్యాలి."

"నేను మాత్రం అలాంటి పరీక్షలు చెయ్యను" నిష్కర్షగా చెప్పి ఇంక నీతో మాటలు అనవసర'మన్నట్లుగా లేచింది రాజ్యలక్ష్మి. అతని మాటలు వింటూంటే మధ్యతరగతి మనస్తత్వపు మరో వెర్రితల కని పిస్తూందామెకు.

రాజ్యలక్ష్మి లేవడం చూచాక చటుక్కున అతనికో ఆలోచన వచ్చింది. మూడు పది రూపాయలనోట్లు తీసి ఆమె ముందుంచాడు.

"యిదుంచండి. మీరు డబ్బుకు చూడొద్దు. డబ్బెంతయినాసరే"

ఆడపులిలా ముందుకో అడుగువేసింది రాజ్యలక్ష్మి.

"ద హెల్ విత్ యువర్ మనీ...'

తల దించుకుని, చలనం లేనట్లు కూర్చున్న జ్యోతిని చూచి అమితమైన జాలిముంచు కొచ్చింది రాజ్యలక్ష్మికి. అతి దారుణంగా ఆమెను గాయపరచిన అతని మీద కసిగా వుంది.

"అమ్మా!" రాజ్యలక్ష్మి కేకలు విని ఆతృతగా లోపలికి వచ్చాడు సుబ్బారావు. గాజుకళ్ళతో తండ్రివంక చూచింది జ్యోతి. ఆమె బావురు మని ఏడుస్తుందేమో, ఎలా సముదాయించాలా అని కలవరపడుతున్నాడు. అసలేం జరిగిందో తెలియని సుబ్బారావు. రాజ్యలక్ష్మి ధోరణి చూచి బయటికి గెంటిస్తుందేమోనని దొంగలా బయటికి జారుకోబోయాడు రామారావు.

"ఆగండి." జ్యోతివంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారంతా.

"నేను డాక్టరీగారితో పరీక్ష చేయించుకోవటానికి సిద్ధమే! నా కన్యాత్వాన్ని నేను రుజువు చేసుకుంటాను. మరీ మీ మేనల్లుడి మాటేమిటి? అతన్నీ డాక్టరుకి చూపించాలి కదా! సంసారానికి పనికొస్తాడోలేదో, అస్ఖలిత బ్రహ్మచారి అవునో కాదో... అదేం?! మాట్లాడరేం? మగవాడికి అవన్నీ అఖ్ఖర్లేదా??" అగ్ని కణికలా. వజ్రపు తునకలా వుంది జ్యోతి. నోరు విప్పి మాట్లాడడమే అరుదైన కూతురింత ధైర్యంగా అడుగుతూంటే చేష్టలు దక్కి చూస్తున్నాడు సుబ్బారావు. తాత్కాలికమైన ఆవేశం ఫలితమైతేనేం, తీవ్రమైన అవమానవేదనలోనుంచి అప్పటి కప్పుడు పుట్టుకొచ్చిందైతేనేం, జ్యోతి సాహసం చూచి ముచ్చటగా వుంది రాజ్యలక్ష్మికి.

యీ ధైర్య సాహసాల ఫలితమేమిటో జ్యోతికి తెలుసు. కాని...

"యీ దౌర్భాగ్యపు సమాజంలో హీనాతి హీనంగా బ్రతుకుతున్న ఆడపిల్లని, గత్యంతరం లేక యిప్పటివరకు మీ దుర్మార్గాన్ని సహించాను. కాని నేను మనిషిననే స్పృహ నాకింకా వుంది. నేను మనిషిగానే బ్రతుకుతాను." రాజ్యలక్ష్మికి చేతులు జోడించి వడివడిగా వెలుపలకు వచ్చిన జ్యోతి రక్తారుణరేఖలా వుంది.

★